

پیش بینی می شود که پاک نمودن آنفولانزای H5N1

بیش از ۱۰ سال طول خواهد کشید:

**Eliminating H5N1 avian influenza predicted to take more than 10 years**

<http://www.wattagnet.com/22026.html>

در حال حاضر ویروس فوق حاد آنفولانزای پرندگان (H5N1) در کشورهای بنگلادش، چین، مصر، هند، اندونزی و ویتنام کاملاً جا افتاده است. این بیماری در سال ۲۰۰۶ هنگامی که در اوج بود، از ۶۰ کشور گزارش شد.

براساس گزارش فائو (FAO) پاک کردن کامل ویروس آنفولانزای فوق حاد پرندگان (H5N1) از صنعت مرغداری در ۶ کشور که بیماری بومی شده است ۱۰ سال یا بیشتر طول خواهد کشید.



در گزارش فوق توصیه‌های خاصی برای هر کشور در ارتباط با اقداماتی که در پنج سال آینده به جهت حذف ویروس باید انجام شود صورت گرفته است. همچنین، از دولت‌های کشورهایی که بیماری در آنجا بومی شده و از مشارکت کنندگان بین‌المللی تقاضا شده که تعهد جدی به اقدامات پاک‌سازی داشته باشند.

بر اساس گزارش فوق، سه عامل اصلی در جهت حضور و پایداری ویروس H5N1 در کشورهای ذکر شده سهیم هستند.

**عامل اول:** ساختار صنعت طیور در کشورهای فوق است. در کشورهایی که بیماری به صورت بومی در آمده، حلقه‌های تولید و بازار شکل پیچیده‌ای دارد. نگهداری و فروش طیور در شرایطی صورت می‌گیرد که حداقل حفاظت را در مقابل ویروس آنفولانزا فراهم می‌کند؛ همچنین انجمن‌های تولیدکنندگان و خادمان صنعت در حمایت از کشاورزان و تولیدکنندگان ضعیف هستند.

**عامل دوم:** کیفیت بخش دامپزشکی دولتی و خصوصی و کسانی که به هر نحوی خدمات مربوط به تولید را فراهم می‌کنند مورد توجه بوده است. این بخش‌ها همیشه نمی‌توانند عفونت‌ها را تشخیص داده و پاسخ دهند و یا اینکه معضلات ساختاری را در سیستم‌های تولید و بازاریابی اصلاح کنند.

**عامل سوم:** میزان تعهد در برخورد با H5N1 است. ترس و نگرانی از H5N1 ضرورتاً منجر به برنامه‌های جدی برای کنترل و امحاء ویروس نمی‌شود.

در طرح‌های ویژه این گزارش برای هر کشور توجه خاصی به کنترل طغیان و همه‌گیری و پاسخ به آن شده؛ یعنی به جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات، جلوگیری از بیماری و کاهش ریسک عنایت کافی شده است. خوان لوبروث (Juan Lubroth) رئیس بخش دامپزشکی فائو می‌گوید که هر اقدام پیشنهاد شده اهداف روشن و مشخصی به منظور اندازه‌گیری پیشرفت کشورها در جهت حذف ویروس را دارا می‌باشد. همچنین باید توجه شود که همه اقدامات پیشنهادی باید در جهت ظرفیت‌سازی برای برخورد با سایر بیماری‌های نوظهور باشد.

